

VÁGYNÉLKÜLI FÉRFIAK

Sok gyógyító beszámolhatna arról, hogy néha csapatostól kapnak majdnem egyforma, vagy egymáshoz nagyon hasonlító betegeket. Mintha hirtelen mindenkinek ugyanaz a gondja lenne, és mégsem lehet rutinszerűen megoldani. Mintha az Égiek küldenék őket, onnan irányítva az egyetemi szintű továbbképzést, szigorúan gyakorlati háttérrel...

Mintha mindenki...

...olyan volna! Egy időben szinte kizárólag csak potenciazavaros, vagy teljesen impotens férfiak kértek segítséget. Majd jöttek az orgazmuszavaros nők – szinte féleven keresztül CSAK ők! Párkapcsolati problémák, válás előtt állók és válás után sebeiket nyalogatók. Félrelépők és félrelépni készülők, szemben azokkal, akik éppen alig tudták feldolgozni párjuk kiderült félrelépéseit.

Lehet ennél jobb iskola? Végighallgatni több tucatnyi potenciát veszített férfit, aki netalán ebben a párját is hibáztatja? És végighallgatni orgazmuszavaros nőket, akik legtöbbször az orgazmusukat a párjuktól várják el, de a zavar forrásaként vagy nem, vagy túlságosan is önmagukat jelölik meg? Lehet-e többet tanulni másképp, mint szembesülni a tanácsadás felelősségével akkor, amikor valakit önmaga megélésére, szabadságának jogaira biztatunk, miközben egy másik embert pont azért kezelünk, mert alig bírja túlélni a megcsalottságát? Ezt a szembenállást, a dolgok több oldalról megközelítését csak elméletben tanítják iskolákban, egyetemeken. De a valós élet ennél is többet hoz! A megélés, az átélés lehetőségét ahhoz, hogy valaki bölcsebben tudjon másoknak tanácsokat osztogatni.

Mintha mindenki...

...vágyvesztettségről panaszkodna idén! És meglepően inkább a férfiak! Pedig az év még szinte el sem kezdődött! Az első öt újonnan bejelentkező problémás paciens vágyhiányra panaszkodó férfi volt. Az már megszokottnak számít, hogy nők keresték fel a szexológusokat azzal, hogy teljesen eltűnt a nemi vágyuk, és a szakembertől vártak csodagyógyszereket, ráolvasásszerű csodatévő tanácsokat, ötleteket, trükköket. Tudtuk, hogy a legritkábban találunk a panaszok mögött betegségeket, gyakrabban pszichés zavarokat, még gyakrabban gondolkozási és érzelmi hibákat, de a leggyakrabban egyszerűen lustaságot, amit olykor igyekeznek betegségnek feltüntetni. De az egyáltalán nem megszokott, hogy a férfiak nem csak működési zavarra, hanem egyszerűen a vágy teljes hiányára hivatkozva várnak valamilyen segítséget.

A vágyhiányos férfiak egyébként tökéletes működésre képesek. Van merevedésük, magömlésük, orgazmus érzésük, általában nem küszködnek korai magömléssel sem. Ha hozzáfognak a szexhez, megy minden remekül a maga rendjén. Csak hozzáfogni nincs kedvük...

A férfiaknak mindig azon jár az eszük?

A mondás szerint igen. Mármint ha az „az”-on a szexet értjük. De akkor hová veszett a mondás igazsága? Ezeknek a férfiaknak bizony nem „az”-on jár az eszük, hanem azon, hogy miképpen lehetne kibújni a vállalás, a feladat alól. Mert nekik a szex egy FELADAT. Nagyon

nagy feladat! Ami szerint meg kell felelni, elsősorban a párjuk, a nő elvárásainak. Ez az elvárás rendszer pedig nyomasztóan hat a teljesítményre, ha lehet egyáltalán a szexet teljesítményben mérni...

Az emberek általában szeretik a sztereotípiákat. A férfiak inkább promiszkuisak, poligámok (partnercserélgetők), a nők inkább monogámok. Ha tudnák, ez az állítás mára már mennyire nem igaz! A férfiak talán annyira megijedtek ettől a megbélyegzéstől, hogy azt sem tudják, hogyan húzzák ki magukat alóla. Egyre több a monogám férfi, egyre több a poligám nő, és egyre több az olyan párkapcsolat, ahol a nők követelődnek, és ahol az ő szexuális étvágyuk nagyobb. Ettől megszűnik a férfiak – egyébként nagyon is férfiasnak tartott – uralkodó, irányító szerepe, és nemcsak mellé-, hanem alárendeltté is válik. Ez pedig megszünteti a potenciáját, lenullázza szexuális energiáit.

A férfiak profi módon kiművelték magukat a háritásban is: fáj a fejem, fáradt vagyok, nagyon stresszes a munkahelyem, nagyon szeretlek, de nincs kedvem hozzá, más nőre sem vágyom, nem csak itthon nem, hagyjál békén, ne követelődzz, egyébként is túl késő van, holnap munkába kell menni, felébred a gyerek... Ismerősek a kifogások?

Jól megfigyelték, és megtanulták... a nőktől...

Még a módszereik is nőiesedtek...

Egyébként szeretlek!

Ha az az „egyébként” ott nem volna, a kijelentés rendjén is volna. Csak a megmérettetés lenne kikerülhető! Inkább simogatnak, babusgatnak, vagy babusgattatják magukat a vágyhiányos férfiak. Ugyanazt csinálják, mint a nők! Minden rendben, simogass, ölelj át, csak szeretkezni ne akarj! Felturbózzák az érzelmeiket, és lenullázzák a vágyakat. Pedig tudják, hogy ha nekifognának, menne minden teljesen jól.

Csak hogy ez az érzelmesség elsősorban a nők sajátossága! A simogatás, simogattatás szintén! De mit lehetett hallani a nőktől évtizedeken keresztül? A férfiak túl durvák, érzéketlenek, lélektelenek, célratorók, nem simogatnak, nem becézgetnek, nem végeznek házimunkát stb. Nos hát itt van az „elképzelt férfi”, aki már csak idézőjelben lett férfi... Mindig is állítottam, hogy a nők számára az igazi férfi: a homoszexuális. Elindultunk ezen az úton, ahol az átmenet a vágyhiányos férfi, a következő lépés meg talán az önnön neme irányába érdeklődő férfi lesz...

A nők zöme tulajdonképpen ilyen férfiakra vágyik! Már mint a simogatósokra, az esténként aludni vágyókra, a becézgetősökre... Elgondoltam, hogy nem kellene-e a párkapcsolatokat – mint egy mixert – jól összerázni és újraosztani a benne lévő alkotóelemeket? Kerüljenek össze a simogatósok, a szex-kerülők egymással, és a testiséget is felvállalók pedig szintén egymással. Vajon jobb lenne a helyzet?

Egészen biztosan nem! Ugyanis a vágynélküliek a másik vágynélküli mellett életre kelnének, de amelyik hamarabb ébred, az a másikat végleg elnyomja. Az eddig meg szexért reklamálók a másik aktív mellett lenullázódnának és visszasírnák a passzív partnert... Mert mindig a pár együtt tehet a diszharmóniáról.

Tulajdonképpen egy pszichológiai törvényszerűséggel kerültünk szembe. A túlzott rámenősség háritással találkozik, és ebben nem a háritó a hibás.

Olyan macerás! Nincs időm!

Húsz éve elképzelni sem tudtam volna, hogy mindezt a húszas- harmincas éveikben járó fiatalok mondják majd a SZEK-ről! Pedig igaz, és mondják! Nincs idő a szeretkezésre, az intimitásra, nincs idő és kedv a másik kívánságainak figyelembe vételére, nem tudják feldolgozni a visszautasítás kudarcát, amiből később sértődött visszavonulás lesz.

Elképesztő, hogy a gyorsaság, a célratörő magatartásmód mennyire belopózott az ágyakba is. Úgy tűnik, mintha a ma emberének nem lenne ideje az élvezetekre, a pihenésre, csak ha abból is tanulhat valamit, ha abban is aktivizálódhat, ha akkor is kihasználhatja minden idejét. Férfijaink versenyt futnak az idővel! Megjelent a szexuális panaszok között a különböző függőség (szex- és pornófüggőség), ami felfokozott szexuális étellel jár, de nagyon személytelenül, egyre gyakoribb a korai magömlés (ahol a sietség visszaüt), és egyre gyakoribb az intimitás teljes háritása, a vágyhiány, ahol a szexuális energiát más területre transzformálják, és köztük nem ritka a munkamániás, karrierista.

Nem gondolnám, hogy a tantrikus szex kifejezetten ennek a nemzedéknek való. Ahhoz ugyanis idő kell, türelem és figyelem, lazulás, és nem tűr semmi teljesítmény kényszert. Ugyanis a tantrikus szex macerás és időigényes..., hogy ne pontos szakkifejezésekkel éljek, hanem a páciensek szavaival!

Ösztrogén gazdagon

Egészen biztos, hogy a mai kor férfijai ösztrogén gazdagon élnek. A fogamzásgátlók jóvoltából a vizekből, a növényekből, és minden táplálékból iszonyú mennyiségben ömlik az ösztrogén mind a nőkre, mind a férfiakra. A nők ettől nagyon erős nőkké váltak, mintha a túlzott nőiesség a kezdődő férfiassággal lenne egyenlő. A férfiak viszont gyengülnek, nőiesednek, eltűnik a vágyuk, harcképtelenek, érzékenyek, sérülékenyek, előbb vagy utóbb a nők gyámolítására vágnak majd. Fordulnak a szerepek...

Rémálommá vált Fellini filmje, a Nők városa. Több filmben, többféle módon is feldolgozták, hogy mi volna, ha a nők uralnák a bolygót – mivel az összes addigi szemlélet természetesnek vette, hogy ezt a férfiak teszik, közel- és távol Keleten ezt mind a mai napig így is teszik. A nyugati világ azonban megfordítani látszik ezt az energia kereket, és borul az egyensúly. Első megjelenési formája a férfiak vágyhiánya.